

amprentele luminii

Anisoara Iordache

călători pe mișcătoarele
cărări de frunze
ale castanilor-
fără prihană în inimă,
poemul nemuritor.

c-un strigăt stins,
pașii dezlegători
de mirosenii...
tarte cu căpșuni-
amprente gustative ale copilăriei

năboiri de flori
de soc-
neîncorsetată e clipa,
respirație în prea-plinul
apelor.

treceți
prin șuieratul parfumat
al salcânilor-
în așteptare,
trilul ciocârliei.

dorințe
prin umbrarul
încărcat cu flori;
împotriva singurătății,
un ceai cu prietenii.

în istovirea
râurilor de flori,
e fericirea ființelor.
vibrație la atingerea
vântului...

neîmbărbătate ploi
în urmă-
retrase între crengi înflorite
prevestirile;
cântările-s slobode...

ninsoarea de flori de liliac

nu vine din înaltele temple;
îmbătați de miresme-
prin gard,
întindem brațele.